

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/597- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Előadó: dr. Nánási Zoltán

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **budapesti** lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 35/2012. (I. 31.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m,

emberi méltósághoz fűződő joga (dohányzás) tekintetében

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetője
- 4) Irattár

I N D O K O L Á S

I.

A panaszos 2011. március 22-én Budapesti Rendőr-főkapitányságnak (a továbbiakban: BRFK) címezve terjesztette elő panaszbeadványát a vele szemben fogatosított rendőri intézkedésekkel szemben. Az előadott panasz az alábbiakban foglalható össze.

A panaszos 2011. március 15-én 11:00 óra körüli időben a Budapest, XIV. kerület Hősök terén „egy rendezvényen” vett részt, és énekes társával Himnusz eléneklésébe kezdett. Röviddel ezután, még az éneklés alatt vele szemben rendőri intézkedés fogatosítására került sor, mivel ő az énekszó miatt az időközben elhangzó felszólításokat nem értette. Ezt követően az éneklést félbeszakították vele és előállították.

Előállításával „lebeszéltek” arról, hogy ügyvédet fogadjon, hozzátartozója értesítésére nem került sor, valamint levetkőztették és ismeretlen eredetű gyógyszert vetettek be vele. Az épületen belüli kísérésére megbilincselve, vezetősíjjal került sor, egyetlen alkalommal kapott inni, valamint két dohányos személlyel zárták össze, mely miatt az előállító helyiség ablaka folyamatosan nyitva volt és ő ezért megfázott. Szabadon bocsátása után „kiküldték a hideg utcára”, semmilyen irat, vagy pénz nem volt nála.

Megítélése szerint a Rendőrség a fenti eljárással durván korlátozta szabadságjogai és gyülekezési joga gyakorlásában, valamint „az ünnep méltó megtartásában”. Állítása szerint a rendőri intézkedésnek nem állt ellen.

A Panaszos a BRFK Hivatalának 2011. április 12-én címzett levelében kérte, hogy beadványát a Független Rendészeti Panasztestület vizsgálja ki.

A Panasztestület megkeresésére a panaszos az általa leírtakat 2011. május 19-én kelt levelében pontosította. Ebben – a fentiekén kívül – leírta, hogy:

- nem volt tudomása arról, milyen rendezvényen kellett énekelnie,
- miután elkezdte az éneklést, egy rendőr lépett hozzá, de a felszólítását azért nem értette, mert a Himnusz éneklése közben nem tudott odafigyelni rá,
- azonban annyit megértett, hogy „szabálysértés, befejezni”,
- ezután őt a rendőr karon fogta és lehúzta a színpadról,
- állítása szerint a rendőrök egyáltalán nem igazoltatták, „egy szál ruhában” vitték el, semmit sem vihetett magával,
- a helyszínen másképpen jelölték meg az előállítás jogalapját, mint ahogy azt később, az előállítás tartamának meghosszabbításakor közölték,
- ügyvéd megbízásáról „lebeszéltek”, hozzátartozóját sem értesítették, „aláírták” vele, hogy panaszja nem keletkezett az előállítás alatt,
- sérelmezte továbbá a vele szemben fogatosított orvosi vizsgálatot, illetve azt a gyógyszert, melyet a helyszínen adtak neki, továbbá, hogy
- előállításának ideje alatt bilincsből és „pórázon” kísérték,
- panaszolta továbbá elhelyezésének körülményeit is.

A panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban összefoglalva az alábbiakat sérelmezte:

- a rendőrök által a Himnusz éneklése közben fogatosított intézkedést, valamint
- előállítását, illetőleg annak fent részletezett körülményeit.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló (az intézkedés idején még hatályos) 1949. évi XX. törvény 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi méltósághoz, valamint személyi integritáshoz való jogát, az 55. § (1) bekezdésében foglalt személyes szabadsághoz és biztonsághoz való jogát, az 59. § (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való jogát, valamint a 2. § (1) bekezdésben foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát.

Megállapította, hogy az események kapcsán a rendőrök intézkedési kötelezettsége fennállt, ezért „a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga e vonatkozásban nem sérült”. Hasonló megállapításra jutott a testi kényszer alkalmazásával kapcsolatban.

Nem sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát azt, ahogyan a rendőrök a panaszos személyazonosságát megállapították („bemondás” alapján), jogsértőnek ítélte viszont a Panasztestület az előállítás tényét, valamint annak időtartamát, és körülményeit is. A Panasztestület megítélése szerint az előállításra jogellenesen került sor, így az annak során foganatosított részecselekmények is jogellenesek.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. március 22-én, a BRFK-n előterjesztett panaszbeadványa, valamint ennek 2011. május 19-én kelt kiegészítése;
- az előállítás végrehajtásáról szóló 2011. március 15-én kelt, 01000/22081/2011/id. számú rendőri jelentés;
- a 2011. március 15-én kelt parancsnoki vélemény és kivizsgálás;
- befogadáskori orvosi vélemény;
- 18140-812/2011. ált. sz. határozat az előállítás tartamának meghosszabbításáról;
- orvosi ambuláns kezelőlap (2011. május 17-i keltezésű);
- az előállított személy nyilatkozata (előállító helyiségben történő elhelyezéskor, a tájékoztatás, stb. megtörténtéről), igazolás az előállítás időtartamáról;
- a panaszolt intézkedést végrehajtó rendőr tanúmeghallgatási jegyzőkönyve (01814-812/5/2011. szabs. számon);
- 01814/812/1/2011. és 01814/812/6/2011. szabs. sz. jegyzőkönyv, eljárás alá vont személy meghallgatásáról.

III.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben a Himnusz éneklése közben intézkedés foganatosítására került sor.

A panaszos előállításáról készült 01000/22081/2011. id. sz. jelentés szerint 2011. március 15-én a Hősök terén nemzeti ünneppel kapcsolatos bejelentett rendezvényt tartottak, melynek kezdetén a színpaddal szemben katonai alakzatban kb. 100-200 egységes formaruhába öltözött személy állt. A jelenlévők ezzel szabálysértést követtek el, felszólításuk a szabálysértés abbahagyására 10:50 órakor megtörtént. Mivel a jelenlévők a szabálysértés továbbfolytatásával nem hagytak fel, másodszori felszólításukra 10:51 órakor, a harmadszori felszólításukra 10:52 órakor sor került. Ezt követően megkezdődött az egyenruhás személyek igazoltatása és előállítása.

A fentiek során a panaszos és társa a téren álló formaruhásokkal együtt, ünnepi ruházatban elkezdte énekelni a Himnuszt. A panaszos intézkedés alá vonására 11:05 órakor került sor, mivel magatartásával zavarta a rendőri intézkedést. Miután a felszólításnak, mely szerint az énekléssel hagyjon fel, nem tett eleget (a szabálysértést felszólítás ellenére folytatta), sor került az előállítására (a BRFK II. ker. Gyorskocsi utcai épületébe), melyet a panaszos tudomásul vett. A panaszossal szemben az intézkedő rendőr szabálysértési feljelentést is tett.

Az intézkedést foganatosító rendőr, tanúkénti meghallgatása során azt nyilatkozta, hogy a színpadon álló személyek (a panaszos és társa) előállítására parancsnoki utasítására került sor, mivel ezen személyek cselekményükkel szabálysértést valósítottak meg, valamint a már folyamatban lévő rendőri intézkedések befejezését jelentősen megnehezítették. Az intézkedés alá vont panaszos az igazolásra vonatkozó felszólításnak azonban nem tett eleget, személyazonosságát nem igazolta, azért előállítására sor került. A tanú elmondta, hogy az általa irányított rendőri egységek az intézkedéseket egyszerre kezdeményezték és *azok már a Himnusz felhangzását megelőzően* folytak.

A Panasztestület álláspontjával egyetértve megállapítom, hogy a panaszos előállítására a Rendőrségnek az Rtv. 33. § (2) bek. f) pontja alapján volt jogalapja, az intézkedési kötelezettsége fennállt, különös tekintettel arra, hogy a Himnusz kezdő sorainak elhangzása után minden más, intézkedés alá vont személy vigyázzba állt, mely a velük szemben foganatosított intézkedés tovább folytatását megghiúsította, illetőleg megnehezítette.

Az intézkedés megkezdésére az Rtv.-ben írt formaságok megtartásával került sor, felszólítva a panaszost, hogy énekével hagyjon fel, mert amiatt a megkezdett rendőri intézkedések befejezése aránytalanul megnehezült. A panaszos társával szemben a másik intézkedő rendőr hasonlóan járt el.

Az Rtv. 19. §-a szerint „*a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.*” Minthogy a rendőrök által foganatosított intézkedés nem volt jogszerűtlen, valamint esetleges jogszerűtlensége sem volt a helyszínen mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható, az idézett törvényi rendelkezés alapján megállapítom, hogy a panaszossal szemben foganatosított intézkedés törvényes volt.

Megállapítom továbbá, hogy az intézkedés az Rtv. 15. §-ában előírt arányosság követelményének is megfelelt, mert annak célja az volt, hogy a többi intézkedés alá vonttal

szemben megkezdett intézkedés sikeresen befejezhető legyen. Ennek során az intézkedés alá vont személy egyedüli kötelezettsége az éneklés abbahagyása, valamint a rendőrrel történő együttműködés (amely egyébként törvényi kötelezettsége is), így az intézkedés nem okozott olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem állt arányban az intézkedés törvényes céljával.

A fentiek alapján a panasznak a Himnusz éneklése során megkezdett intézkedésre vonatkozó részét elutasítom.

Megjegyzem, hogy a panaszos által említett körülmény, mely szerint a helyszínen, valamint az előállítása időtartamának meghosszabbítása során megjelölt előállítási okok eltérnek, önmagában nem vezet sem az igazoltatás, sem az azt követő előállítás jogellenességéhez, valamint dokumentációs hibának sem tekinthető. Az intézkedés jogalapja mind a felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel, mind a szabálysértés felszólítás ellenére történő továbbfolytatása esetében fennáll. Mint ahogyan azt korábbi döntéseimben több alkalommal kifejtettem, megítélésem szerint a rendőrnek a helyszínen nem feladata a cselekmény pontos minősítése, pusztán az, hogy az előállításra okot adó valamely körülmény fennállása esetén a jogszabályokban meghatározott intézkedést foganatosítsa. Az előállítás alapjául szolgáló, az intézkedéskor tapasztalható tényekre tekintettel dönt a rendőr az előállításról, ilyen esetekben az előállításhoz a törvényben megkövetelt szabálysértés, vagy bűncselekmény gyanúja nem éri, nem is érheti el a szabálysértési jogi felelősség megállapításához szükséges megalapozottság szintjét. Azaz, amennyiben az intézkedés során a rendőr számára komolyabb mérlegelés nélkül megállapítható, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása a tapasztalt körülmények alapján a szabálysértés lehetőségét nyilvánvalóan felveti, ez kellő alapot szolgáltat az előállításra. A tényállás pontos tisztázása és a cselekmény minősítése az előállítással egyidejűleg megtett szabálysértési feljelentés alapján lefolytatott eljárás feladata, nem pedig a helyszínen intézkedő rendőré (105/900/2010. sz. határozat).

Az előállítás jogszerűségét ezen esetekben később az sem teszi jogsértővé, ha az előállított személlyel szemben nem indul eljárás, vagy az eljárás során nem állapítják meg felelősségét szabálysértés miatt, vagy ez az előállítás időpontjában megjelölthöz képest más tényállás alapján történik. Tekintettel arra, hogy az előállítás során a jelentésben megjelölt jogalapoknak megfelelő szabálysértési eljárási cselekményeket foganatosítottak a panaszossal szemben, továbbá megállapították személyazonosságát, ezért amellett, hogy az előállításra jogszerűen került sor, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga sem sérült, mert az előállítás okának megfelelő eljárási cselekményeket végezték el a rendőrök.

Megjegyzem továbbá, hogy nem tartom jogsértőnek a panaszos személyes adatai felvételének módját („bemondás”). Az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján *„a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében [...] kell megállapítani, valamint [...] az igazoltatott személyt - annak választása szerint - lakcímének, tartózkodási helyének a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel.”*

Az adatok igazolásának fenti módja, amennyiben az Rtv. 29. § (2) bekezdése alapján hitelt érdemlőnek tekinthető, megfelel a jogszerűség követelményének, így ezzel nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga.

2.) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy őt, igazoltatását követően elő is állították. Sérelmezte előállításának körülményeit is (befogadás, orvosi vizsgálat, jogi képviselő megbízása, hozzátartozó értesítése, elhelyezésének körülményei).

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítom, hogy a panaszos előállítására az Rtv. 33. § (2) bek. f) pontja alapján került sor („aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható [...]”). A panaszos előállítása 2011. március 15-én 11:05 órától 2011. március 15-én 20:15 óráig tartott, az erről szóló igazolás alapján a panaszosnak sérülése, panasza nem keletkezett. A panaszossal a befogadás előtt aláíratott „Nyilatkozat” tájékoztatást nyújtott arról is, hogy előállításának várható időtartama eléri majd a 8 órát. Előállítása időtartamának meghosszabbítására egyébként a 18140-812/2011. ált. sz. alakszerű határozattal 2011. március 15-én sor került, mivel a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatásához az előállítás időtartamának meghosszabbítása vált indokolttá.

A fogvatartás során a panaszos szabálysértési eljárás keretein belül történő meghallgatására 18:41 óra és 20:05 óra között sor került, melynek lezárultát követően haladéktalanul (20:15 órakor) szabadításra került.

A panaszos befogadására, valamint fogdán történő elhelyezésére Budapest rendőrfőkapitányának 52/2009. (X. 09.) BRFK sz. intézkedése (a BRFK Központi Fogda működési rendjéről, a továbbiakban Intézkedés) alapján került sor. E szerint (I. fejezet 3. pont) az előállított személy fogvatartottnak minősül, így vele szemben az Intézkedés alkalmazható.

a.) A befogadás során a befogadott személynek orvosi vizsgálaton kell átesnie, valamint értéktárgyairól letéti jegyzőkönyv készül. A fogdán történő elhelyezésnek ez akkor is feltétele, ha a panaszos az orvosi vizsgálatot szükségtelennek ítéli, vagy az ellen kifejezetten tiltakozik. A vizsgálatot az előállítottal azonos nemű személy végezheti, aki orvosi képesítéssel is rendelkezik, ennek során, amennyiben azt egészségügyi okok alátámasztják, az előállítottnak gyógyszert is rendelhet. Ezen döntését az egészségügyi képesítéssel nem rendelkező rendőr nem vizsgálhatja felül. A panaszos vizsgálatára a fenti formások megtartásával került sor, valamint az erről szóló „orvosi vélemény befogadaskor” c. iratból az is világosan kiderül, hogy a panaszos milyen gyógyszert kapott és ennek mi volt az oka.

b.) A befogadás következő lépéseként a panaszos értéktárgyairól szabályszerű letéti jegyzőkönyv készült, mely az iratanyaghoz csatolásra került.

c.) A panaszos ezt követően átvette az Intézkedés ea) és ed) pontjában meghatározott igazolásokat, melyek tartalmának ismeretét aláírásával igazolta. E szerint panasza, sérülése az előállítással kapcsolatban nem keletkezett, hozzátartozója illetve egyéb személy kiértesítését nem kéri, élelmezésre igényt tart, mely dokumentált módon meg is történt. Noha a panasz szerint jogi képviselő megbízására nem volt módja, illetve arról „lebeszéltek”, az ügyirathoz csatolásra került egy „Ügyvédi meghatalmazás – megbízás” elnevezésű okirat, melyben a panaszos 2011. március 15-én ügyvédet bíz meg abból a célból, hogy a BRFK XIV. ker. Rendőrkapitányság előtt folyamatban lévő, 01814/812/2011. szabs. sz. ügyben őt képviselje. A panaszos meghallgatásáról szóló 01814/812/1/2011. szabs. sz. jegyzőkönyvből kiderül, hogy 2011. március 15-én 18:41 órakor kezdődő meghallgatásán már jogi képviselőjével együtt vett részt.

d.) Az Intézkedés 6. e) pontja alapján „*a fogvatartottat – aki a rendőr előtt halad – minden esetben megbilincselve és vezetősíjjal kell kísélni*”. Ez a rendelkezés a fogvatartott, a fogda, valamint a kíséző biztonságát is szolgálja. Noha az ügyiratból – a panaszos elmondásán kívül – nem derült fény olyan körülményre, mely szerint az épületen belüli kíséréskor is sor került bilincs, vagy vezetősíj alkalmazására, ennek a fenti rendelkezés alapján helye van.

Megállapítom, hogy az előállítás végrehajtása a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, az alakszerűségek megtartásával történt, annak folyamán a panaszossal szemben az előállítás okát képező szabálysértési eljárás lefolytatását megkezdték, így az előállítás sem jogszerűtlennek, sem aránytalanak nem tekinthető. A fentiekre tekintettel az előállítás tényére valamint annak körülményeire vonatkozó panaszokat is elutasítom.

IV.

Az Intézkedés, valamint a hatályos büntetőeljárás tárgyú jogszabályok alapján a fogvatartott jogosult megfelelő elhelyezésre, azonban ez nem veszélyeztetheti a fogda rendjét, valamint a fogvatartottal szemben lefolytatott eljárás sikerét. A fogvatartott elhelyezésére ezt a célt szolgáló, valamint erre alkalmas helyiségben kerül sor, lehetőleg olyan körülmények között, mely az egészségét nem veszélyezteti (nem dohányzó fogvatartott elhelyezése dohányzók között, esetleges passzív dohányzás veszélye).

A rendelkezésre álló iratok, valamint a panaszos elmondása közötti ellentmondást a panaszos javára oldom fel, és megállapítom, hogy elhelyezésére úgy kerülhetett sor, hogy az a dohányfüst miatt az egészségre ártalmas lehetett. Leszögezem azonban, hogy határozatom meghozatala során nem állt rendelkezésemre olyan tényre, vagy körülményre vonatkozó adat, mely alapján megállapítható lenne, hogy a panaszos az előállítása során ténylegesen egészségkárosodást szenvedett volna.

A fentiekre tekintettel panaszja dohányfüstöt sérelmező részének helyt adok.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése¹, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése² alapul.

¹ Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint: „*Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.*”

² Rtv. 93/A. § (6)-(7) bekezdései szerint:

„(6) A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára.

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló – hatályon kívül helyezett – 1949. évi XX. törvény 2. § (1), 54. § (1) bekezdése), 59. §-a, és 55. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. és 19. §§-ai, 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata, (3) és (4) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- Budapest rendőrfőkapitányának 52/2009. (X. 09.) BRFK sz. intézkedése a BRFK Központi Fogda működési rendjéről.

Budapest, 2012. április ,, „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**
